

vet. *dunni* — Them. *dunnja* — nostrum *dunn*; hib. *tana*; russ. *tonkii*; v. 1. तन्. Cum तनु corpus cf. slav. *тѣло tjelo*.)

तनुत्र *n.* (e तनु et त्र servans, v. sq.) lorica, thorax.

तनुत्राण *n.* (e तनु corpus, et त्राण servans, a r. त्रा s. अन्न) lorica, thorax. A. 11.4.

तनुस् *n.* (r. तन् s. उस्) corpus. (v. तनु sgn. 2.)

तनु *f.* (v. तनु) corpus.

तनूनप *n.* butirum purificatum.

तनूनपाद् *m.* (e praec. et अद् edens) ignis. HIT. 55.10. (cf. जतभुज, जताशन.)

तनूरुह *m.n.* (e तनु vel तनुस् secundum euph. r. 75. et रुह crescens, a r. रुह s. अ) pilus corporis. N. 26.32.

तन्ति *m.* (r. तन् s. ति) textor.

तन्तु *m.* (r. तन् s. तु) filum. HIT. 24.20.

तन्तुक *m.* (a praec. s. क) *id.* BHAR. 1.95.

तन् 10. A. (scribitur तत्र, gr. 110^a). sed videtur esse De-nom. a तन्न, quod a तन् extendere) sustentare, praesertim familiam. SAK. 91.13.: प्रजाः प्रजाः स्वा इव तन्नयित्वा.

तन्न (r. तन् s. त्र) I. *m.* textor (cf. तन्ति). II. *n.* 1) filum (cf. तन्तु). 2) sustentatio familiae. 3) nomen librorum, qui precum formulas mysticas et sacros ritus tractant.

तन्द्रा *f.* 1) lassitudo. N. 24.53. 2) pigritia, segnitia.

तन्वद्ग (f. ई, BAH. e तनु et अद्ग corpus) tenue, gracile corpus habens. H. 2.37.

तप 1. *p.* calefacere, urere. A. 4.47.: न तत्र सूर्यस् तपति; BH. 11.19.: पश्यामि त्वां स्वतेजसा विश्वम् इदन् तपन्तम्; HIT. 24.6.: सुतप्तम् पानीयम्. — *Intrans.* ardere, uri. MAH. 1.2037.: तपन्ति वक्षौ. — *Transl.* dolore afficere, vexare. H. 1.23.: कारुण्येन मनस् तप्तम्; BR. 2.31.: न मान् तपस्यत्य् अजीवि-तम्; R. Schl. I. 8.1.: सुतार्थन् तप्यमानस्य ना सीद्द वंशकरः सुतः. — *Intrans.* dolere, moerere. BR. 1.32.: आत्मानम् अपिचो त्सुड्य तपस्यामि परलोकगः. — *Caus. vel cl.* 10. P. A. 1) calefacere, urere. HIT. 23.22.: न हि तापयितुं शक्यं सागराम्भस् तृणोल्कया; MAH.

3. 14785.: तापयन् ... रश्मिवान् इव तेजसाः — ताप्त pro तापित splendens IN. 1.9. 2) cruciare, vexare. MAH. 1.1571.: त्वन् तीव्रेण तपसा प्रजास् तापयसे; GITA-Gov. 11.22.: तापितः कन्दर्पेण. 3) se ipsum castigare, corpus suum vexare. MAH. 3.8199.: यः स्ना-तस् तापयेत् तत्र. — *Cl.* 4. A. *interdum p.* तप्ये, तप्यामि se ipsum castigare, corpus suum vexare. R. Schl. I. 57.11.: पुत्रान् ददृशे तप्यमानान्. — *Plerumque adjecto substant.* तपस्, e. c. M. 4.: सो ऽतप्यत तपो घोरम्; BH. 17.5.: घोरन् तप्यन्ते ये तपो जनाः; SU. 1.7.: तत्रो ग्रन् तेपतुस् तपः; MAH. 1.4619.: तपस्यात्रो विपुलन् तपः; 4781.: तपस्ये महत् तपः. (Cf. lat. *te-peo*; gr. *τέπρω*, *ΤΑΦ*, *ἄπτω*, quod primitive cremare significat; fortasse *ἄπτω* accendo e *τάπτω*, abjecto *τ*, vel primum mutato *τ* in *σ*, deinde in spir. asp.; russ. *tepl* calidus, *teplota* calor; hib. *tebhot* «intense heat»; german. vet. *dampf*. Ad hanc radicem etiam traxerim lat. *tempus*, quod primitive fervidum anni tempus significaverit, deinde tempus in universum, sicut sanscr. वर्ष (pluvia) et अब्द (aquam dans) pro pluvio anni tempore annum ipsum significant. Quod ad suffixum attinet, *tempus* cum तपस् convenit.)

c. अन् *Pass.* uri, dolore affici, dolere, moerere. R. Schl. II. 42.11.: स्पृष्ट्वा ग्निम् इव पाणिना । अन्वतप्यत धर्मात्मा पुत्रं सञ्चिन्त्य तापसम्; MAH. 3.992.: यस् त्वाम् ... वनम् प्रस्थाप्य ना न्वतप्यत दुर्मतिः; 13720.: अन्तप्ये भृशन् तात तत्र घेरेण कर्मणा. — *Caus.* dolore afficere, moerorem afferre. RAGH. 8.88.

c. अन् *praef.* प्रति *Pass.* dolore affici, poenitentia vexari. R. Schl. II. 12.36.: यदि दत्त्वा वरौ राजन् पुनः प्रत्य-नुतप्यसे.

c. अभि *i. q. simpl.* RAGH. 8.43.: अभितप्तम् अयः calens ferrum; *transl.* R. Schl. II. 62.5.: द्वाभ्याम् अपि महा-राजः शोकाभ्याम् अभितप्यते (cf. Sl. 6.: दक्ष्यमानस् तु शोखाभ्याम्).

c. उप *id.* R. Schl. II. 59.9.: उपतप्तोदका नद्यः; MAH. 3.71.: दुःखेन शरीरम् उपतप्यते. — *Caus. id.* MAH.